

[Margrete Auken]

de jeg, at man dengang hængte sig mere i det formelle end i, at der slap gift ud, og det er en side af sagen, som vi gang på gang løber ind i. Men det blev rent faktisk anmeldt. Siden hen har det været umuligt for folk at komme igennem med anmeldelser; det er en anden side af sagen.

Så vil jeg lige sige om det store materiale, som jeg klagede over ikke at have fået, at jeg faktisk ikke har fået det. Det er muligt, det er lagt herude, efter at vi begyndte i salen, for siden da har jeg ikke været i boksen. Men jeg har ikke fået det. I øvrigt er det meget sent at få det materiale, hvis det er tilfældet. Hvad angår rapporten fra 1. maj, kom det svar i forgårs, og det er det, jeg har bedt om for en måned siden. Det tyder på, at man ikke engang i miljøstyrelsen har kvalificerede folk, der kan læse det indenad. Det troede jeg dog de kunne, siden man har sendt det videre til amtsvandvæsenet. Det katastrofale svar, som ikke er noget svar, har jeg fået.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg finder anledning til at sige følgende: vi har en miljølov, der giver en række forskrifter for, hvordan man klager, og hvad klageadgangen er. Hvis man ikke følger det regelsæt, der er fastsat i lovgivningen, ved jeg ikke, hvordan almindelige mennesker i dette land skal finde ud af, hvordan de skal gebærde sig. Jeg tror, det er hensigtsmæssigt for retssikkerheden, at folk har mulighed for at bruge lovgivningen efter dens indhold.

Der har i sagen om fugledøden i 1978 været gennemført undersøgelser lokalt, og da resultatet af disse undersøgelser forelå, blev de lokale resultater ikke påklaget til miljøstyrelsen, og så kan miljøstyrelsen ikke tage sagen op. Hvis der fra de lokale fiskere havde været tvivl om de resultater, man lokalt var kommet til, skulle man have klaget; så ville miljøstyrelsen have været nødsaget til at gå ind og foretage en nøjere undersøgelse, men en sådan påklage foreligger ikke.

Hvad angår materialet, er det udsendt til samtlige medlemmer af folketingets miljø- og planlægningsudvalg, og det er nummereret. Hvis fru Margrete Auken ikke har været i sin boks, har hun selvfølgelig ikke fået det, men alle andre har fået det. Jeg erkender, at det sidste af materialet er dateret så sent som i

går, men det ligger altså i sagens natur, for de sidste spørgsmål, som fru Margrete Auken har stillet, afleverede hun i forgårs, og der er altså tale om så dybtgående, så omfattende og så mange spørgsmål, at det ikke bare er noget, man lige går over og besvarer med venstre hånd.

Anders Poulsen (V):

Der kan måske nok til indledning fra min side være grund til at spørge, om vi ved denne forespørgselsdebat kan tilføre hele temaet noget nyt i hvert fald på det tekniske område, om der kan komme nogen nye aspekter frem. Dette tema er jo i ganske usædvanlig grad blevet belyst, debatteret og vel også til tider propageret i medierne.

Den megen diskussion er imidlertid, synes jeg, ganske naturlig. Det er den for det første, fordi de lokalområder og erhvervsområder, der rammes af en forurening, som der er tale om på Harboør Tange, rammes næsten katastrofalt hårdt af dette. For det andet fordi de sidste 20–25 år jo har vendt ganske op og ned på kendskab og indstilling i hele samfundet til de faremomenter, den risiko, der er forbundet med de forureningsfarlige stoffer. Vi er inde i en omstillingsfase, for så vidt angår indstillingen til dette. Pressen og medierne, som har interesseret sig meget for denne sag, har også på sådanne områder en betydelig oplysningsopgave, og vi må vel også sige, at vi som politikere har opgaver og forpligtelser i den forbindelse, vel først og fremmest forpligtelser i beslutningsfasen, men absolut også forpligtelser i oplysningsfasen.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at sige til ordføreren for forespørgeren, fru Margrete Auken, at den oplysningsmåde, hun har benyttet sig af i denne forbindelse, til tider har haft karakter af en hetzkampagne. Vi er også blevet præsenteret for fru Margrete Aukens hetzkampagne på dette område allerede her i dag. Ind imellem er det også gået noget ud over, hvad der må siges at tjene et fornuftigt formål.

Forespørgeren, fru Margrete Auken, har også været meget langt inde i en ansvarsdissekering i forbindelse med denne giftsag på Harboør Tange. Det er imidlertid områder, der er yderst vanskelige, det er tekniske områder, videnskabelige områder, juridiske områder, som selvsagt slet ikke lader sig trække